

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXIII.

Vídeň, červen 1986

Číslo 5/6.

STAROST CÍRKVE O JEDNOTU LIDSKÉHO SVĚTA A O MÍR

Všechny lidi žijící na zemi je třeba počítat do jednoho biologického druhu; kromě toho nelze žádnému jednotlivému člověku odmítnout přívlastek "moudrý" chápaný aspoň potenciálně. Myšlenkový rozvoj nejprimitivnějších plemen jde vždy v témž směru jako všech ostatních lidí, a opírá se o tytéž zákony myšlení. Nejobecnější mravní zásady jsou také majetkem celého lidstva, neboť u všech lidí existuje schopnost rozlišovat mravní dobro a zlo a imperativ konat dobro a vyhýbat se zlu. Každý člověk není jen myslící bytostí a nejen žije ve sféře mravních hodnot, ale také vytváří technickou kulturu; jsme nyní svědky, jak ta stále sbližuje lidi. Uvedená nesporná fakta jsou u základů úsilí lidstva, které se spojuje v uzavřené skupiny rodinné, rasové, národní, státní a nyní již i kontinentální a celosvětové; stále více totiž září člověku idea vytvoření všeobecné organizace všech lidí obývajících zemi. Tato idea není nová, neboť je obsažena v Bibli, která učí, že všichni lidé mají tutéž druhovou přirozenost a jsou stejně stvoření jako obraz a podle podoby Boha.

V řecké stoické filosofii objevuje se také cenná myšlenka, že lidé mají účast na jednom kosmickém rozumu, a proto jsou si rovni.

Křesťanství přineslo zásadu lásky ve vztahu ke každému člověku; přesvědčení, že všichni lidé jsou stejně vykoupeni Ježíšem Kristem a dostávají právo stát se Božími dětmi, vždy povzbuzovalo a povzbuzuje k hledání jednoty.

Přes uvedená fakta a tendence existují mezi lidmi rozdíly, a to dalekosáhlé; pocházejí nejen z individuálních schopností, ale také z nerovnosti hospodářských, sociálních, politických. Vždyť ještě nedávno existovalo v USA otroctví, zrušené teprve v druhé polovině 19. století. Hospodářské nerovnosti nejen mezi státy, ale také mezi jednotlivci v některých státech, jsou velkou překážkou vytvoření jednoty. Patrně největšími silami, které boří jednotu, nebo jsou překážkami na cestě k ní, jsou rozdíly v názorech politických, morálních, náboženských; vedle nich v ještě větší míře ničí nebo silně opoždjuje sjednocení nená-

vist. K silám sjednocujícím patří láska a pravda a z nich vyrůstající spravedlnost a mír.

2

Sjednocení lidstva vylučující neshody v názorech, se zdá nedostižitelným preludem, vezmeme-li v úvahu dosavadní úsilí člověka. Lidé se dosti snadno shodují v přejímání empirických pravd, tj. z oblasti přírodních a matematických věd, které lze ověřit, naproti tomu v oblasti metafyziky, etiky a náboženských názorů existují mezi lidmi spory a nijak se nezdá, že by měly zmizet. Existuje nějaké východisko z takové situace? Nutno patrně uznat, že filosofické, náboženské a mravní pravdy je mimořádně obtížné dosáhnout. V katolické teologii se říká, že člověk nemá mravních sil k tomu, aby se dostal k integrálnímu pohledu na svět a na smysl svého života, který by se shodoval se skutečností, teprve vyšší síla, nazývaná Boží milost, může překonat odpor různého druhu. Je-li tak těžké nabýt pravdy, potom nejen není dovoleno pronásledovat ty, kdo vyznávají jiné teorie, ale je třeba respektovat úsilí každého člověka ve snaze dosáhnout je. Jan XXIII. potvrzuje v encyklice "Pacem in terris", že člověk má přirozené právo hledat pravdu; a dále i právo hlásat své názory a publikovat je, pochopitelně při zachování mravního řádu a užitku celku. ("K člověku a Bohu v Kristu")

Skutky říkají víc než slova. Žij jako křesťan. Pak budou věřit i jiní.

Sv. Antonín Paduánský - 13. června

Nový církevní kalendář nemohl jistě vynechat závaznou a pro celou církev slavnou památku sv. Antonína Paduánského. V dějinách svatosti je jednou z nejproslulejších osobností a patří mezi světce, kteří jsou známí, uctíváni na celém světě.

Každá velká řeholní rodina nese známku jednoty, kterou dnes už nenajdeme v rodinách lidské společnosti. Rozpor a nepřátelství mezi bratry, tak slavný v starověku, znovu ožívá v našich dobách. Tato rodina spojující ty, kteří byli nadpřirozeně vyvoleni, jež se nazývá řeholním řádem, vyžaduje duchovní podobnost a tedy skutečné duchovní příbuzenství. Rodina sv. Františka má sklon k pokoře. Svatý Antonín vstoupil do této rodiny až po zkoušce, kterou prošel jinde, když získal zvláštní jistotu o svém povolání.

Sv. Antonín se narodil v Lisabonu v Portugalsku kolem roku 1195. Ještě dříve než oblékl františkánskou kutnu, byl členem jiného řádu. Již v patnácti letech vstoupil totiž k augustiniánům. Tam se věnoval hlavně hlubokému a důkladnému studiu Písma svatého. V tomto oboru se stal uznávaným specialistou, takže mu později říkali "archa zákona".

V té době již působili v církvi první františkáni, kteří svou prostotou a pokorou si získávali stále nové stoupence. Jejich příklad nadchl i sv. Antonína, hlavně proto, že jejich život se mu zdál nejvěrnějším uskutečňováním evangelních zásad. Když v roce 1220 přinesli do Portugalska ostatky pěti františkánů, kteří zahynuli mučednickou smrtí v Maroku, sv. Antonín přestal váhat a požádal také o přijetí s přáním, aby i jeho poslali jako misionáře do Afriky. Jakmile však připlul na africké pobřeží, onemocněl a musel se vrátit. Na zpáteční cestě loď ztroskotala a bouře ji vrhla na sicilské pobřeží. Antonín žil pak nějaký čas v klášteře v Mesině. Skrýval však své hluboké věroučné znalosti, poněvadž se mu to zdálo v rozporu se zásadou pokory. Roku 1221 doprovázel svého představeného na řádovou kapitulu do Assisi a tam se poprvé setkal se sv. Františkem, který ho přímo oslnil. Sv. Antonín nedával najevo své odborné znalosti ani později, když ho představení poslali do jiné řádové provincie v severoitalské Emilii. Zůstal věrný své pokoře a žil v jedné poustevně nedaleko Forli. Jednoho dne však v tomto městě potřebovali někoho, kdo by kázal při kněžském svěcení. Jelikož neměli po ruce žádného dobrého kazatele, poslali nakonec pro sv. Antonína. Ten kázal tak skvěle, že všichni užasli. Samozřejmě, že už ho zpátky do poustevny nepustili. Rozhodli, že se soustředí na kazatelskou činnost, aby tak mohl plně uplatnit své znalosti a nadání. Jeho věroučná příprava byla tak hluboká

a dokonalá, že i sv. František mu začal důvěrně říkat "můj biskup".

V Rimini však Antonínova kázání neměla úspěch, neboť zde mezi obyvateli silně převažovali bludaři a ti ho přirozeně nechodili poslouchat. Sv. Antonín se tedy odebral na mořské pobřeží a začal kázat rybám. Nahromadilo se jich u něho ihned velké množství. To byl jeho první, nikoliv však poslední zázrak. Brzy následovaly další, které vzbudily ještě větší rozruch, takže ve sv. Antonínovi postupně převážil divotvůrce teologa. Proto ho začali posílat na místa, která byla nejvíce zamořena bludaři.

Ve Veroně kázal proti tyranskému vládci tohoto města, Ezzelinovi da Romano a přimlouval se uvězněné Guelfy. Po nějaké době si zvolil za své stálé sídlo malý klášter, zvaný Arcella, ležící asi kilometr od hradeb města Padovy. Jednoho večera se nemohl vrátit do své cely a zůstal ve městě jako host v domě hraběte Zina Camposampiera. Hostitel byl svědkem jiného známého zázraku. Viděl totiž sv. Antonína, jak drží něžně v náručí Jezulátko. Jeho tužbou bylo konat pokání na místech, kde se umrtvoval sv. František, např. ve Věrně aneb v okolí Assisi. Pro takový způsob života však neměl dostatečně pevné zdraví. Bránila mu v tom zejména vodnatelnost.

V postní době roku 1231 těžce onemocněl u Camposampiero. Naložili ho na vůz, aby ho odvezli do Padovy. Když dojeli do jeho kláštera Arcella, sv. Antonín již dál nechtěl a zůstal zde, ve své cele. Zrak měl upřený k nebi, a když se ho spoluhratři ptali, zda něco vidí, odpověděl: "Ano, vidím svého Pána Ježíše Krista." Zdálo se, že usíná. Byl mrtev.

Sv. Antonín zemřel 13. června 1231. Bylo mu teprve 36 let. Zdálo se nemožné, že v tak krátké době mohl tolik nastudovat, tolik kázat a tolik vykonat. Za svatého ho prohlásil papež Řehoř IX. již za necelý rok po jeho smrti. V současné době Pius XII. mu ještě přidal titul církevního učitele. (V jednom společenství)

Telegraficky: Náměstí před kostelem sv. Pavla v 19. okrese pojmenováno po kardinálu Innitzerovi - úbytek kat. a evang. věřících; přibýlo však muslimů přistěhováním Turků....

Zjevuje se Maria v Polsku?

3

(Další výňatky ze zprávy v časopise "Maria ruft" - Mediatrix-Verlag, 3423 St. Andrä-Wörtern.)

Ze záznamů Kazimiera Domanského (Slova Matky Boží): Všechny národy se mají modlit růženec a modlitbu k Božimu milosrdenství sestry Faustiny (polská řeholnice, 1905-1938, které se několikrát zjevil Ježíš). - Ne všichni věřící se účastní pobožné mše sv., ne všichni se zpovídají... musíme se modlit vroucně... Přijdou dni temna. Ti, kteří se modlí, budou zachráněni... -- 15. srpna a 8. září 1985 plakala Maria při svém zjevení a žádala znovu víc modlitby a pokání.

Za slunečního zázraku 8. prosince 1985 se zjevila Matka Boží, jak jsme psali v posledním čísle, s Jezulátkem a řekla se slzami v očích, že lidé se musí víc modlit růženec, neboť svět stojí před velkým nebezpečím. ----- Musíte se také stále modlit za Svatého otce, neboť mu hrozí nový atentát... Když se lidé nepolepší, vypukne roku 1986 nová válka... --- V stejný den se zjevila Matka Boží v Ohlau také 24leté Christine Krystino, která má od 25.11. 1985 tajná stigmata; měla vizi: viděla náměstí a Svatého otce, na kterého někdo střelil. Papež padl k zemi, ale za krátkou dobu vstal, neboť se mu nic nestalo. Maria pláče.- Jen naše obrácení může odvrátit katastrofu, která teď hrozí světu. Neobrátili se lidstvo, musí se jistě, jak říkají poselství z Fatimy, Garabandalu, Medjugorje a Ohlau, připravit na to nejhorší.

Radioaktivita, rostliny a ptactvo.

Po katastrofě v Černobylu v Ukrajině se rozšířila radioaktivní nákaza vzduchu, půdy a vody, a tím i všech zdrojů biologického udržení života po celé Evropě. Nejvíce se polekal člověk, protože žádný z jeho smyslů ho nemohl včas varovat.

"Když se proti mně řítí šelma, na příklad lev nebo tygr, tak vidím nebezpečí a mohu se včas pokusit o záchranu," pravil člověk.

"Když se rozšíří jedovatý plyn, cítím to nebezpečí a mohu se včas vzdálit či použít protiplynové masky," pravil opět člověk.

"Když mi někdo předloží jedovaté, zkažené jídlo, varuje mne včas jeho odporná chuť a mohu je vypliv-

nout," pravil člověk.

Když houká poplašná siréna, slyším varování a mohu se nebezpečí vyhnout," řekl člověk. Ale pak se zamyslel a hlasitě uvažoval: "Radioaktivní paprsky nevidím, neslyším, necítím a přece se mohou vloudit do mého těla a způsobit moji záhubu. Jak je to hrozné!"

Člověk seděl na lavičce v parku. Před ním byla nádherná louka plná květů a ze stromů a keřů kolem louky zněl ptačí zpěv. Z louky náhle zaznělo na statisíce hlasů:

"Ubohý, malomyslný člověče. Máš přece rozum a ten tě varuje a vede v situaci, kde nevidíš, necítíš, nechutnáš, neslyšíš! A ten rozum tě vede k opatrnosti s velkými tajemstvími Stvořitele. Budeš-li dbát Božích zákonů, není pro tebe nikde skutečné nebezpečí... On tě ochrání!" Člověk se zadíval na louku a viděl, jak chudobky i kopretiny, pampelišky a všechny ty luční květy se na něj dívaly a k němu mluvily. I zamyslel se znovu. Tu uslyšel, že i ti zpěváci mají mu co říci: "Bojíš se, že tvá potrava bude nakažena radioaktivitou, že budeš hladovět. Bojíš se, že tvá voda bude nakažena, že budeš žíznit. Bojíš se, že vzduch bude nedýchatelný, že se budeš dusit... Víš, že ti bylo řečeno, abys zvedl svůj zrak k nebeskému ptactvu a abys si uvědomil, že ono neseje a nesklízí a přece žije z lásky Stvořitele. A což teprve člověk? Člověk, připodobněn obrazu Božímu? Člověk, jemuž Bůh je otcem? Člověk znovu přemítal, pak se zvedl s lavice a šel svou cestou, prozpěvoval si a radoval se z krásného světa i s radioaktivní nákazou... "Však Bůh tě neopustí, i když depouští", jak říkala stará česká přísloví. JKB.

88°88

Tabletami docílíme jen

krátké úspěchy

Lidé jsou nervózní, v stálém chvatu, necítí se dobře, nenacházejí žádný zotavující spánek, jsou podráždění nebo stísnění. Povolání i soukromný život vyžadují celou naši energii a všechny naše síly. Víme, jak si můžeme rychle pomoci. Tak rychle sáhneme po prášku nebo tabletce, spolýkáme velké množství prášků, které ovlivňují náš duševní život.

Víme ovšem, že tím neodstraníme příčiny, ale hlavní věcí je, že cítíme alespoň okamžitý účinek. Bezprostřední, i když jen krátce trvající úspěch čítá, pro rozumné přemýšlení nemáme čas. Negativní následky? Kdo ví, kdy a jaké přijdou. Tak spolkneme rychle ještě jednu tabletu.

Lékař, který si je vědom své odpovědnosti, předepíše tzv. psychofarmaka jen, když je pacient na základě svého depresivního stavu duševně nebo tělesně (nebo oboje) ohrožen nebo má-li lék podporovat určité léčení.

Chceme-li někomu pomoci, musíme mu ukázat, jak se dostane sám pomocí malých kroků ze své tíživé situace, jak může plně věřit sám v sebe a může důvěřovat ve své schopnosti a síly.

Cesta k svépomoci není tak pohodlná jako polykání prášků, neboť vyžaduje zasazení a důslednost. I zdravá sebekritika je třeba! Nuže, svépomoc je sice účinná, ale právě namáhavější než když sáhneme po léku. Jsme-li zatíženi nějakým zážitkem, který námi otřásl nebo nějakými problémy, ani tehdy bychom neměli z vlastní iniciativy hned sahat po "osvědčeném" prášku jako po záchranné kotvě. Někdy je třeba léčení, ale často stačí rozhovor a porada s lékařem, odborný návod, abychom sami zase našli východisko ze své obtížné situace.

Žádný rozumný člověk nebude stále brát uklidňující prášky proti bolení zubů. Nechá zub ošetřit a bude dbát, aby se mu chrup nekazil, aby zabránil zkáze zubů. Proč bychom neměli také dbát o naše duševní zdraví? G.O.

Vzpomínka na dra. Schwarzenberga

Byli jsme hluboce dojatí, když jsme se dozvěděli smutnou zprávu, že Pán nad životem a smrtí povolal k sobě 9. dubna t.r. nám všem tak drahého dra. Karla knížete Schwarzenberga, bývalého pána na Orlíku a vévodu krumlovského. Díky Bohu, že jsme právě s ním mohli prožít skoro 40 let našeho menšinového života!

Jakožto příslušník české šlechty miloval český jazyk (narodil se přece 5. června 1911 na svátek našich věrozvěstů Cyrila a Metoděje) a český národ nade všechno a proto není divu, že po únoru 1948, kdy mu-

sel opustit svou milovanou českou vlast, zakotvil v českém prostředí u nás ve Vídni.

Byl vzorným katolíkem - každou neděli přicházel na mši sv. do českého kostela na Rennweg - a tak se záhy stal členem VII. odboru JSM. Zúčastňoval se všech našich podniků, jak rázu kulturního (často byl i sám přednášejícím: vzpomínáme zde na jeho přednášky v přeplněné klubovně "O historii rodu Schwarzenbergů" a "O heraldice českých erbů"), tak i rázu náboženského (zde při slavných bohoslužbách držel s ostatními členy odboru čestnou stráž s fakulemi u oltáře). - Jaká to vzácná paralela k sv. Václavu a zářivý příklad pro nás věřící: "Milovat Boha nade všechno a sloužit lidu svému s otcovskou oddaností." Toto přikázání bral náš milý zesnulý kníže Schwarzenberg vážně: jakožto vynikající historik "sloužil" českému lidu vídeňskému svými hluboce vědeckými články o českých a mezinárodních dějinách jak ve Vídeňských svobodných listech, tak i ve Věstníku, které byly čtenáři se zájmem sledovány. Předsedal též po léta Křesťanské akademii v Římě a ve Vídni byl dlouholetým členem Českého srdce, odbor III., po- sledně jako revizor. Jaký to důkaz jeho lásky k češství, Bohu a lidu!

Bohužel poslední tři léta chura- věl a mohl docházet jen sporadicky do "jeho" českého kostelíčka, až nás zastihla smutná zpráva o jeho úmrtí. Zemřel, zaopatřen svatými svátostmi, ve věku 75-i let, v nemocnici Milo- -srdných bratří dne 9. dubna 1986. Pochován byl v rodinné hrobce Schwarzenbergů v Murau ve Štýrku.

Ale český, katolický lid naň ne- zapoměl - manifestovaly to jasně zádušní bohoslužby v přeplněném Kar- lově kostele dne 17. dubna a v čes- kém kostele dne 20. dubna za účasti VII. odboru JSM s praporem a fakulan- ty - a nezapomene: chce se neustále za něj modlit k Všemohoucímu za blaho jeho duše a prosit Boha, aby se brzy mohl kníže Schwarzenberg přimlouvát u Něho se všemi svatými patrony Česko- slovenska za nás! RIP. Karel Zachař

Každý má svoje "bolavé" místo.
Nekompromituj druhého.

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslow. Volksver- einigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. Gemeinsame Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungs- blatt der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. - PSK-Konto Nr. 7509.267

Všem našim jubi-
lantům přejeme
ze srdce vše nej-
lepší a mnoho
Božího požehnání

=====

Orel Vídeň XV.
pořádá v neděli
8.6.1986 auto-
busový zájezd do
modra" (neznáma)
- odjezd z Bri-
gittapl. v 8,45,
z Pelzg. v 9 h.
(Nezapomene vy-
konat ráno svo-
ji volební po-
vinnost, voleb-

ní místnosti jsou otevřeny od 7 hod.

Pouť ústředí JSM na Hafnerberg se
koná v neděli 22. června 1986. Od-
jezd autobusů od českého kostela na
Rennwegu 63 a z Brigittaplatz v 7,30
hod., z Rosensteingasse 39 v 7,40 h.
Mše sv. na Hafnerbergu je v 9,15 h.
Cena jízdenek 90 šilinků.

Mše sv. v kostele na Rennwegu 63:
V neděli a ve svátek v 7,00 a v 10
hodin.-Třetí neděli v 10 h. rytmičká
mše sv. - Příležitost k sv. zpovědi
po dobu bohoslužeb.

Mše sv. v kostele Maria am Gestade:
V neděli a ve svátek v 8,10 hodin..

Poutní pobožnosti k Matce Boží Sed-
mibolestné na Kaasgraben se konají
KAŽDOU PRVNÍ NEDELI v 15 hodin. Cti-
telé mariánští nezapomínejte!

=====

Pohled okénkem do světa nám ukazuje
skoro celý svět v kvasu a neklidu,
zvláště po atomové katastrofě v U-
krajíně - první téma světového dění:
tedy konec Zwentendorfu? - u nás po-
kračuje volební boj, neboť 4.května
nedostal nikdo z kandidátů absolutní
většinu hlasů - vláda nemá pro voleb-
ní boj čas pro vlastní práci - nové
předsednictvo zůstat průmyslu (OTAG)
nyní jen socialist. členi (= "Entpo-
litisierung") - prominentní návště-
vy ve Vídni: tibetský Dalai-lama,
arc.b. Tuťu z Jižní Afriky, americ-
ký ministr obrany Weinberger, západ-
německý min. vnitra Zimmermann...

PRESIDENTSKÉ VOLBY V NEDĚLI 8. ČERVNA 1986

("STICHWAHL")

Kandidátem na úřad spolkového presidenta, kterého podporuje
rakouská Lidová strana - ÖVP
je

DR. KURT WALDHEIM

svého času rakouský ministr zahraničí
a dlouholetý generální tajemník Spojených
národů (UNO). Jako osvědčený
státník mezinárodního formátu nesporně
zaručuje skutečně nadstranické a
objektivní vedení nejvyššího úřadu,
v zájmu všech Rakušanů a proto i zde
žijících národnostních skupin. Volte
všichni a vykonajte svoji povinnost.

PROTO I MY VOLÍME

také tentokrát

DRA. KURTA WALDHEIMA

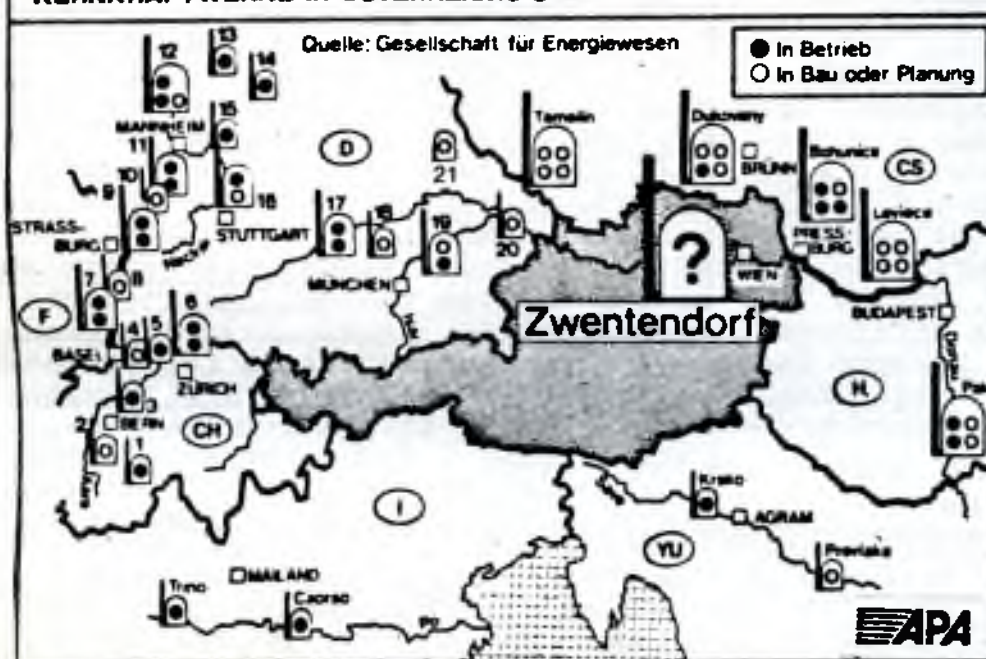
NEPŘEHLEDNĚTE! Volební lokály jsou otevřené od 7-17 hodin; každý volič
se musí prokázat osobním dokladem jako je cestovní pas, vůdčí list, o-
sobní průkaz (Personalausweis), oddací list. "MELDEZETTEL" NESTAČÍ! -
Adresa volebního lokálu je uvedena na vývěsní tabuli v každém domě.

TEDY NEZAPOMEŇTE VZÍT S SEBOU DOKUMENTY A BÝLE A JÍT VOLIT!!!

"KONEC ZWENTENDORFU"?

"ATOMFREIZONE" ÖSTERREICH

KERNKRAFTWERKE IN ÖSTERREICH'S UNMITTELBARER NACHBARSCHAFT

16 Neckarwestheim
17 Gundremmingen
18 Pfaffenhofen
19 Isar
20 Philippsburg
21 WAA Wackersdorf
10 Neutritz
11 Philippsburg
12 Bilibis
13 KAH
14 Grafenrheinfeld
15 Obrigheim
6 Beznau
7 Fessenheim
8 Wyl
9 Karlsruhe
1 Kühleberg
2 Graben
3 Gossau - Oerlikon
4 Kaiseraugst
5 Leibstadt

Atomové
elektrár-
ny v sou-
sedních
zemích
Rakouska